

778.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 21 października 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 641), z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 179) i z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu własności władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) wprowadza się następujące zmiany:

1) Tytuł otrzymuje następujące brzmienie:
„Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa“;

2) w ustępie 2 art. 1 po liczbie „6“ wstawia się liczbę „6a“;

3) pkt. b i c art. 2 otrzymują następujące brzmienie:

„b) jeżeli wzamian gruntu, który ma być wyłączony z pod uprawy leśnej, zostanie zalesiony przynajmniej taki sam obszar innych użytków;

c) przy regulowaniu ustroju rolnego, a mianowicie: scalaniu gruntów, zamianie gruntów przy scaleniu, zamianie zastępującej scalenie, likwidacji służebności, zamianie gruntów przy likwidacji służebności, podziale wspólnot, parcelacji i osadnictwie“;

4) w art. 2 dodaje się ustępy 3 i 4 następującej treści:

„Dokonanie zmiany rodzaju użytkowania, zezwolonej na podstawie pkt. b niniejszego artykułu, może nastąpić dopiero po upływie 3 lat od chwili zalesienia innych użytków oraz po stwierdzeniu przez właściwą władzę, że nowopowstałe drzewostany wykazują w dostatecznej mierze zdolność do dalszego wzrostu.

W stosunku do lasów i gruntów leśnych, podlegających obowiązkowi parcelacji na mocy przepisów o wykonaniu reformy rolnej, zezwolenie przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu zastępuje decyzja władzy, zezwalająca na parcelację tych gruntów.“;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a następującej treści:

„Art. 6a. Jeżeli zalesienie gruntu leśnego zostanie przez właściwą władzę uznane za niemożliwe bez zmiany warunków przyrodniczych tego gruntu, właściwa władza może na wniosek właściciela zwolnić ten grunt na określony przeciąg czasu od obowiązku zalesienia.“;

6) ust. 1 art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„W razie sztucznego zalesienia gruntów, niebędących gruntami leśnymi, a uznanych przez właściwą władzę za więcej nadające się w danych warunkach do uprawy leśnej, zalesione grunty wolne są od państwowych podatków gruntowych i opartych na nich danin samorządowych w ciągu 30 lat, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia.“;

7) art. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszystkie lasy winny być zagospodarowane według planu urzędzenia gospodarstwa leśnego.

Postanowienie to nie dotyczy lasów nieuznanych za ochronne i nieobciążonych służebnościami o obszarze mniejszym niż 30 ha, w województwach zaś nowogrodzkim, poleskim, wileńskim i wołyńskim oraz powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sekólskim i wołkowyskim w województwie białostockim mniejszym niż 50 ha, — bez względu na to, czy są to lasy o powierzchni ciągłej, czy też składają się one z odosobnionych kompleksów, należących do tego samego właściciela, z których każ-

dy przekracza wielkość określoną w ust. 2 art. 1. Lasy te mogą być użytkowane bez planu urządzenia gospodarstwa leśnego, zamierzony jednak wyrąb zrębem czystym na obszarze przekraczającym 1 ha rocznie winien być przez właściciela zgłoszony właściwej władzy; jeżeli władza ta przed upływem dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia nie zabroni zamierzonego wyrębu ze względów gospodarczych lub z uwagi na szczególny interes publiczny, właściciel jest uprawniony do dokonania zgłoszonego wyrębu.

Do obszaru lasów, określonego w ust. 2, nie wlicza się gruntów leśnych, zwolnionych czasowo od obowiązku zalesienia stosownie do postanowień art. 6a.”;

8) po art. 8 dodaje się art. 8a następującej treści:

„Art. 8a. Plan urządzenia gospodarstwa leśnego winien być oparty na pomiarze, podziale i opisie lasu pod względem przyrodniczym i gospodarczym; winien zawierać przedstawienie zasad zagospodarowania lasu co do rodzaju drzewa, sposobu gospodarstwa, wieku rębności i sposobu zalesienia; przedstawiać zamierzone czynności gospodarcze co do miejsca i czasu oraz uzasadniać te czynności z punktu widzenia przyjętych w planie zasad racjonalnego zagospodarowania lasu.

Grunty leśne, zwolnione przez właściwą władzę na określony przeciąg czasu od obowiązku zalesienia (art. 6a), o ile nie są uznane za lasy ochronne lub nie są obciążone służebnościami, mogą w tym czasie nie być objęte planem urządzenia gospodarstwa leśnego i w tym przypadku do planu winien być dołączony wykaz tych gruntów ze związłym opisem”;

9) art. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 9. Plan urządzenia gospodarstwa leśnego może być zastąpiony programem gospodarczym w lasach o powierzchni nie przekraczającej tej wielkości, jaką dla poszczególnych obszarów Państwa określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Program gospodarczy winien zawierać szkic sytuacyjny, oparty na przybliżonym pomiarze i podziale lasu, związany opis lasu pod względem przyrodniczym i gospodarczym oraz wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania, jak również terminu i sposobu zalesienia wraz z ogólnym uzasadnieniem zamierzonych czynności gospodarczych.”;

10) w art. 10 po liczbie „8” stawia się przecinek i dodaje „8a”;

11) ustępy 1 i 2 art. 11 otrzymują następujące brzmienie:

„Jeżeli właściwa władza przed upływem 2 miesięcy od dnia przedstawienia planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego nie powiadomi właściciela lasu o zatwierdzeniu tego planu lub programu (art. 10) lub o ich odrzuceniu, jako nieodpowiadających w swej treści wymaganiom niniejszego rozporządzenia (art. 8a i 9), ani też nie zażąda wprowadzenia zmian lub uzupełnień (art. 10), — właściciel jest uprawniony do dokonania wszyst-

kich czynności gospodarczych, przewidzianych w przedstawionym planie lub programie na najbliższy rok z wyjątkiem wyrębów, przekraczających przeciętną rocznego użytkowania, wynikającą z przedstawionego planu lub programu.

Jeżeli w ciągu jednego roku od dnia przedstawienia planu lub programu do zatwierdzenia właściwa władza nie powiadomi właściciela lasu o decyzji co do zatwierdzenia lub odrzucenia lub wprowadzenia zmian i uzupełnień — plan lub program uważa się za zatwierdzony.”;

12) w art. 12 dodaje się ust. 2 następującej treści:

„Dokonanie przewidzianego w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub w programie gospodarczym wyrębu drzewostanów zrębami czystymi w innej kolejności cięć, niż to zostało przewidziane w planie lub programie, może nastąpić bez wyjednanego zatwierdzenia przez właściwą władzę odpowiedniej zmiany planu lub programu z warunkiem jednak, że wyrąb taki zostanie dokonany w zamian wyrębu, przewidzianego na dany rok w zatwierdzonym planie lub programie.”;

13) po art. 12 dodaje się art. 12a następującej treści:

„Art. 12a. Postanowienia art. 10, 11 i ust. 1 art. 12 nie mają zastosowania do lasów, w których gospodarstwo leśne prowadzone jest według planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych, sporządzonych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia przez upoważnione do tego przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych izby rolnicze i pozostaje pod kontrolą tych izb.

Przepis powyższy nie dotyczy lasów ochronnych oraz lasów obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego w województwie białostockim.

Uprawnienia do zmiany kolejności cięć, przewidziane w ust. 2 art. 12 służą również właścicielom lasów, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

14) po art. 12a dodaje się art. 12b następującej treści:

„Art. 12b. W przypadkach, gdy szczególnie ważna potrzeba gospodarza właściciela lub interes publiczny wymagają dokonania wyrębu w lasach, które winny być zagospodarowane według planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego, lecz planu takiego lub programu nie posiadają, właściwa władza może zezwolić na wyrąb w rozmiarach, odpowiadających tej potrzebie lub interesowi, nieprzekraczających jednak dopuszczalnej dla danego lasu wysokości rocznego użytkowania.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do lasów obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwal-

skiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego w województwie białostockim.”;

15) art. 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 13. W przypadkach zniszczenia lub uszkodzenia lasu przez klęskę żywiołową lub przez inne okoliczności w takim stopniu, że wskutek tego nastąpiła istotna zmiana warunków gospodarczych, na których podstawie został zatwierdzony plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy, właściwa władza może wstrzymać dalsze użytkowanie lasu do czasu zatwierdzenia odpowiednich zmian planu lub programu.

W przypadku wycięcia drzewostanów, niezgodnego z planem urządzenia gospodarstwa leśnego lub programem gospodarczym, właściwa władza może, niezależnie od pociągnięcia winnego do odpowiedzialności karnej, wstrzymać dalsze użytkowanie lasu do czasu zatwierdzenia odpowiednich zmian planu lub programu.”;

16) art. 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 14. Przepisy art. 8 — 11 nie dotyczą korzystania z użytków przygodnych, mianowicie wywrotów, złomów i posuszu, jak również niezbędnego w związku ze sporządzaniem planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego wycięcia drzew, oraz przeprowadzania w drzewostanach nieprzekraczających 20 lat wycięć, uzasadnionych wymaganiami hodowli lasu (czyszczeń), a także użytkowania lasu w granicach, niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb gospodarstwa domowego właściciela i jego pracowników (drewno opałowe) oraz naprawy narzędzi i sprzętów gospodarczych (drewno porządkowe).”;

17) art. 18 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 18. W razie gromadnego pojawienia się szkodliwych owadów leśnych właściciele lasów, jak również właściciele masy drzewnej, składów drzewnych i tartaków, znajdujących się w lesie lub w odległości 3 km od granicy lasu, obowiązani są zawiadomić o tem bezzwłocznie właściwą władzę.

Właściwa władza może zarządzić stosowanie przez właścicieli lasów, jak również przez wymienionych w poprzednim ustępie właścicieli masy drzewnej, składów drzewnych i tartaków, wskazanych przez nią środków ochronnych, mających na celu zapobieżenie szerzeniu się szkodliwych owadów leśnych i ich tępienie.

W razie pojawienia się w lasach pasorzytów roślinnych właściwa władza może również zarządzić stosowanie przez właścicieli lasów wskazanych przez nią środków ochronnych, mających na celu zapobieżenie szerzeniu się pasorzytów roślinnych i ich tępienie.”;

18) po art. 18 dodaje się nagłówek:

„O podziale lasów” oraz art. 18a następującej treści:

„Art. 18a. Dzielenie lasów lub gruntów leśnych drogą zbycia (sprzedaży, darowizny, zamiany), wyjęcia z niepodzielności, oddania w użytkowanie, wypuszczenia w dzierżawę lub w inny sposób na części,

obejmujące mniej niż 30 ha, w województwach zaś nowogródzkim, poleskim, wileńskim i wołyńskim oraz powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim w województwie białostockim — mniej niż 50 ha gruntu leśnego, może nastąpić jedynie na podstawie zezwolenia właściwej władzy.

Właściwa władza może udzielić takiego zezwolenia jedynie w przypadkach, w których zamierzony podział lasu lub gruntu leśnego jest uzasadniony względami gospodarczymi lub szczególnym interesem publicznym.

Wszelkie akty prawne, dotyczące dzielenia lasów lub gruntów leśnych na części o obszarze mniejszym niż wskazany w ust. 1, zdziałane wbrew postanowieniu tegoż ustępu, są z mocy samego prawa nieważne.

Postanowienia powyższe nie mają zastosowania do lasów i gruntów leśnych, określonych w ust. 2 art. 1 i w ust. 2 art. 8, a także przy działach rodzinnych i spadkowych oraz przy przymusowej sprzedaży sądowej.

Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają obowiązujących postanowień o wykonaniu reformy rolnej, o scalaniu gruntów, o znoszeniu służebności i o podziale wspólnot, jak również obowiązujących przepisów o obrocie nieruchomościami ziemskimi”;

19) w art. 20 skreśla się ust. 2;

20) w art. 23 po wyrazach „państwowych podatków gruntowych” dodaje się wyrazy „i opartych na nich danin samorządowych”;

21) w art. 24 w ust. 4 dodaje się w końcu wyrazy „oraz izby rolnicze”;

22) ust. 2 art. 25 otrzymuje następujące brzmienie:

„Nadto do zakresu działania starosty należą:

a) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze mniejszym niż 50 ha (art. 2 i 3);

b) sprawy zalesiania gruntów leśnych (ust. 3 art. 2 i art. 4 — 6a);

c) uznawanie sztucznie zalesionych gruntów za odpowiadające warunkom, przewidzianym dla zwolnienia tych gruntów od podatków (art. 7);

d) przyjmowanie zgłoszeń o wycięciu drzewostanów w lasach, określonych w ust. 2 art. 8, oraz wydawanie zakazów dokonywania zgłoszonych wycięć;

e) zatwierdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych (art. 10) dla obciążonych służebnościami lasów, których powierzchnia nie przekracza 50 ha, oraz tych lasów nieobciążonych służebnościami, których wielkość określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w wykonaniu art. 9;

f) udzielanie na zasadzie art. 12b zezwoleń na wyręb w lasach, określonych w pkt. e niniejszego artykułu;

g) wydawanie zarządzeń o wstrzymaniu użytkowania lasów w przypadkach, wymienionych w art. 13;

h) zezwalanie na pasanie inwentarza w przypadkach, przewidzianych w art. 17;

i) wydawanie zarządzeń o stosowaniu środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym oraz pasorzytom roślinnym (art. 18);

k) na obszarze działania ustawy o organizacji ziemskiej włości (Zb. pr. ces. ros. t. IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.):

1) w stosunku do obciążonych służebnościami lasów bez względu na ich powierzchnię — sprawy, dotyczące wprowadzenia w wykonanie zatwierdzonych planów urządzenia gospodarstwa leśnego (art. 174 — 177) oraz wydawanie decyzji o wstrzymaniu cięć (art. 179),

2) w stosunku do obciążonych służebnościami lasów, których obszar nie przekracza 50 ha, sprawdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego (art. 162, 163), przedstawianie ich sądowni (art. 172) oraz zezwalanie na nieprzewidziane w planie usunięcie z lasu drzew uszkodzonych oraz na zmianę porządku użytkowania (art. 180);

l) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach ust. 3 § 9, §§ 10 — 18, 24, 25, ust. 1 § 26, ust. 2 § 52 i § 63 oraz wykonywanie czynności, wynikających z postanowień ust. 3 § 52 i §§ 74 — 75 tej ustawy.”;

23) art. 26 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 26. Do zakresu działania wojewody należą:

a) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze większym niż 50 ha (art. 2 i 3);

b) zatwierdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych (art. 10) w lasach obciążonych służebnościami, których obszar przekracza 50 ha oraz w tych lasach nieobciążonych służebnościami, których obszar przekracza wielkość, określoną przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w wykonaniu postanowień art. 9;

c) udzielanie na zasadzie art. 12b zezwoleń na wyręb w lasach, określonych w pkt. b niniejszego artykułu;

d) udzielanie zezwoleń na dzielenie lasów i gruntów leśnych (art. 18a);

e) uznawanie lasów za ochronne, odejmowanie im tego charakteru oraz wydawanie zarządzeń co do stosowania szczególnych przepisów o zagospodarowaniu lasów ochronnych (art. 19 — 21);

f) na obszarze działania ustawy o organizacji ziemskiej włości (Zb. pr. ces. ros. tom IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.) wydawanie w stosunku do obciążonych służebnościami lasów, których powierzchnia

przekracza 50 ha, decyzji w sprawach wymienionych w art. 25 pkt. k ust. 2;

g) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach ust. 1 § 9 i ust. 2 § 26 tej ustawy.”;

24) po art. 38 dodaje się art. 38a następującej treści:

„Art. 38a. Winni bezprawnego dzielenia lasów lub gruntów leśnych będą karani grzywną w wysokości od 1 do 3 zł za każdy ar podzielonego lasu lub gruntu leśnego albo aresztem do 4 tygodni.”;

25) w art. 41 w wierszu 3 po liczbie „38” dodaje się liczbę „38a”;

26) w art. 42 zamiast wyrazów „od dwukrotnej do czterokrotnej” wstawia się wyrazy „do dwukrotnej”;

27) w art. 43 zamiast wyrazów „od czterokrotnej do ośmiokrotnej” wstawia się wyrazy „do czterokrotnej”;

28) art. 45 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 45. Winni pasienia inwentarza lub zbierania ściółki w przypadkach, w których pasienie inwentarza lub zbieranie ściółki jest przez przepisy obowiązujące zabronione, będą karani za pasienie inwentarza grzywną w wysokości 3 zł za każdą sztukę, za zbieranie ściółki grzywną do 20 zł.”;

29) art. 46 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 46. Winni pasienia inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego wbrew zakazowi właściwej władzy w lasach, uznanych za ochronne z powodów, wymienionych w pkt. a, b, c i e art. 19, będą karani — za pasienie inwentarza grzywną w wysokości 6 zł za każdą sztukę, za zbieranie ściółki lub inne uboczne użytkowanie grzywną do 100 złotych.”;

30) w art. 47 skreśla się w wierszu 2 wyrazy „w lesie”;

31) art. 48 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 48. Winni niewykonania orzeczeń lub zarządzeń właściwej władzy co do stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym lub pasorzytom roślinnym będą karani grzywną do 500 zł.”;

32) po art. 48a dodaje się art. 48b następującej treści:

„Art. 48b. W przypadkach, określonych w art. 42 i 43, niezależnie od kary grzywny lub aresztu, orzec należy konfiskatę bezprawnie ściętych lub wykarczowanych drzew, pni i korzeni. Przedmioty te ulegają zajęciu i konfiskacie nawet wtedy, jeżeli przeszły one na własność osoby trzeciej, lecz w chwili nabycia przez nią znajdowały się w lesie.

W celu zabezpieczenia konfiskaty należy dokonać zajęcia wymienionych przedmiotów, które w najkrótszym czasie winny być sprzedane przez władzę w drodze publicznego przetargu.

W przypadkach, gdy właściciel lub za niego osoba trzecia złoży sumę, odpowiadającą wartości szacunkowej zajętych przedmiotów, zajęciu ulega złożona suma, przedmioty zaś zajęte winny być zwrócone właścicielowi.”;

33) art. 49 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 49. Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

W orzeczeniu skazującym władza administracyjna, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, oznaczy karę zastępczą aresztu według słusznego uznania, nie wyższą jednak niż:

4 tygodnie za czyny karalne, przewidziane w art. 38 ust. 1, 40, 42 i 48;

3 tygodnie za czyny karalne, przewidziane w art. 46 i 47;

4 dni za czyny karalne, przewidziane w art. 45.”;

34) ust. 1 art. 53 otrzymuje następujące brzmienie:

„Lasy, których obszar przekracza wielkość, określoną przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w wykonaniu art. 9 niniejszego rozporządzenia, mogą być do dnia 1 lipca 1935 r. zagospodarowane na podstawie programów gospodarczych (art. 9), zatwierdzonych przez właściwą władzę (art. 26 pkt. b).”;

35) przytoczony w punkcie a) art. 57 artykuł 143 ustawy o organizacji ziemskiej włościąn otrzymuje następujące brzmienie:

„143. W lasach, których powierzchnia nie przekracza 50 ha, plan urządzenia gospodarstwa leśnego zastąpiony być może zatwierdzonym przez starostę programem gospodarczym, który winien zawierać szkic sytuacyjny, oparty na przybliżonym pomiarze i podziale lasu, zwięzły opis lasu pod względem przyrodniczym i gospodarczym oraz wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania, jak również terminu i sposobu zalesienia wraz z ogólnem uzasadnieniem zamierzonych czynności gospodarczych.

Użytkowanie tych lasów może odbywać się jedynie w rozmiarach niepowodujących uszczerbku prawom osób, uprawnionych do korzystania ze służebności.”;

36) pkt. a i b art. 58 otrzymują następujące brzmienie:

„a) przez władze polityczne, wymienione w ust. 3 § 9, w § 18, w ust. 3 § 52, w §§ 68, 70, 74, 75 i 76, przez najniższą władzę polityczną, wymienioną w § 24, przez władzę obwodową, wymienioną w § 25 i w ust. 1 § 26, oraz przez władzę krajową, wymienioną w ust. 2 § 52, należy rozumieć starostę;

b) przez władzę krajową, wymienioną w ust. 2 § 26, należy rozumieć wojewodę.”;

37) w art. 60 wstawia się w pkt. 3a po liczbie „20,” liczbę „21,”;

38) w ust. 3 art. 1, w ust. 1 art. 10, w ust. 3 art. 11, w ust. 2 art. 53, w ust. 1 art. 57 oraz w pkt. 2 art. 60 skreśla się wyraz „kolneńskiego”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, nie-

stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 641), z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 179), z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) i niniejszym rozporządzeniem oraz wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 480), a także z zastosowaniem nowej numeracji poszczególnych artykułów i ich części.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz innym ministrom, stosownie do ich zakresu działania.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystar*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*